

LEGE Nr. 169
din 29 octombrie 2025

privind ratificarea Convenției dintre România și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe câștiguri de capital și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor și a Protocolului la convenție, semnate la Londra la 13 noiembrie 2024

Publicată în: Monitorul Oficial Nr. 996 din 29 octombrie 2025

*) Notă importantă:

Pentru intrarea în vigoare a convenției, a se vedea prevederile art. 28 din aceasta.

Promulgată prin Decretul nr. 1.015 din 29 octombrie 2025.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. - Se ratifică Convenția dintre România și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe câștiguri de capital și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor și Protocolul la convenție, semnate la Londra la 13 noiembrie 2024.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
SORIN-MIHAI GRINDEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

CONVENȚIE

între România și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord pentru eliminarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe câștiguri de capital și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor

România și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,
dorind să dezvolte în continuare relațiile lor economice și să extindă cooperarea lor în domeniul fiscal,
intenționând să încheie o convenție pentru eliminarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe câștiguri de capital, fără a crea oportunități de neimpozitare sau impozitare redusă prin evaziune fiscală sau evitarea plății impozitelor, inclusiv prin aranjamente de utilizare abuzivă a tratatelor fiscale (treaty-shopping) în scopul obținerii înlesnirilor prevăzute de prezenta convenție în beneficiul indirect al rezidenților unor state terțe,
au convenit după cum urmează:

Art. 1 - Persoane vizate

1. Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.
2. În sensul prezentei convenții, veniturile sau câștigurile realizate de sau printr-o entitate care este tratată ca fiind, în întregime sau în parte transparentă, sau printr-un aranjament care este tratat ca fiind, în întregime sau în parte transparent, din punct de vedere fiscal conform legislației fiscale a oricărui stat contractant, sunt considerate ca fiind veniturile sau câștigurile unui rezident al unui stat contractant, dar numai în măsura în care venitul sau câștigul este considerat, în scopul impozitării de către acel stat, ca fiind venitul sau câștigul unui rezident al acelui stat.
3. Prezenta convenție nu afectează impozitarea, de către un stat contractant, a rezidenților săi, cu excepția beneficiilor acordate în baza paragrafului 3 al articolului 7, paragrafului 2 al articolului 9, paragrafului 2 al articolului 17 și articolelor 18, 19, 21, 22, 23 și 26.

Art. 2 - Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe câștiguri de capital stabilite în numele unui stat contractant sau al unităților sale administrativ-teritoriale, subdiviziunilor sale politice sau autorităților sale locale, indiferent de modul în care acestea sunt percepute.
2. Sunt considerate impozite pe venituri și pe câștiguri de capital toate impozitele stabilite pe venitul total ori pe elementele de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare.
3. Impozitele existente asupra cărora se aplică convenția sunt, în special:
 - a) în cazul României:
 - (i) impozitul pe venit;
 - (ii) impozitul pe profit;(denumite în continuare "impozit român");
 - b) în cazul Regatului Unit:
 - (i) impozitul pe venit;
 - (ii) impozitul pe corporație;
 - (iii) impozitul pe câștigurile de capital;(denumite în continuare "impozit al Regatului Unit").
4. Convenția se aplică, de asemenea, oricăror impozite identice sau în mod substanțial similare care sunt stabilite după data semnării convenției, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări semnificative care au fost făcute în legislațiile lor fiscale.

Art. 3 - Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere altfel:
 - a) expresiile "un stat contractant" și "celălalt stat contractant" înseamnă România sau Regatul Unit, după cum cere contextul;
 - b) termenul "România" înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian

de deasupra acestora, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România exercită drepturi suverane și jurisdicție, în conformitate atât cu legislația sa, cât și cu normele și principiile dreptului internațional;

c) termenul "Regatul Unit" înseamnă Marea Britanie și Irlanda de Nord, dar atunci când este folosit în sens geografic înseamnă teritoriul și marea teritorială a Marii Britanii și Irlandei de Nord și zonele dincolo de marea teritorială asupra cărora Marea Britanie și Irlanda de Nord exercită drepturi suverane sau jurisdicție în conformitate atât cu legislația lor internă, cât și cu dreptul internațional;

d) termenul "persoană" include o persoană fizică, o societate și orice altă asociere de persoane;

e) termenul "societate" înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este tratată ca fiind o persoană juridică în scopuri fiscale;

f) termenul "întreprindere" este folosit în cazul desfășurării oricărei activități de afaceri;

g) expresiile "întreprindere a unui stat contractant" și "întreprindere a celui alt stat contractant" înseamnă o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și, respectiv, o întreprindere exploatată de un rezident al celui alt stat contractant;

h) termenul "național" înseamnă:

(i) în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia română în conformitate cu legislația României și orice persoană juridică, asociere de persoane și orice altă entitate constituită și având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;

(ii) în cazul Regatului Unit, orice cetățean britanic sau orice subiect britanic care nu deține cetățenia oricărui alt stat sau teritoriu din Commonwealth, cu condiția ca acesta să aibă dreptul de a locui în Regatul Unit și orice persoană juridică, parteneriat sau asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în Regatul Unit;

i) expresia "trafic internațional" înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă, cu excepția cazului când nava sau aeronava este exploatată numai între locuri dintr-un stat contractant și întreprinderea care exploatează nava sau aeronava nu este o întreprindere a acelui stat;

j) expresia "autoritate competentă" înseamnă:

(i) în cazul României, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Regatului Unit, comisarii Administrației Vamale și Fiscale a Majestății Sale sau reprezentantul lor autorizat;

k) expresia "activitate de afaceri" include, de asemenea, prestarea unor servicii profesionale și a altor activități cu caracter independent;

l) expresia "fond de pensii recunoscut" al unui stat înseamnă o entitate sau un aranjament stabilit în acel stat care este tratat ca o persoană separată în conformitate cu legislația fiscală a acelui stat și:

(i) care este stabilit și care funcționează exclusiv sau aproape exclusiv pentru a administra sau pentru a acorda prestații în legătură cu pensionarea și beneficii auxiliare sau incidentale unor persoane fizice și care este astfel reglementat de acel stat sau de una din subdiviziunile sale politice sau autoritățile sale locale sau unitățile sale administrativ-teritoriale; sau

(ii) care este stabilit și care funcționează exclusiv sau aproape exclusiv pentru a investi fonduri în beneficiul entităților sau aranjamentelor menționate la subpunctul (i).

În cazul în care un aranjament stabilit într-un stat contractant ar constitui un fond de pensii recunoscut conform subpunctului (i) sau (ii) dacă ar fi tratat ca o persoană separată în conformitate cu legislația fiscală a acelui stat, acesta va fi considerat, în sensul prezentei convenții, ca o persoană separată, tratată ca atare în conformitate cu legislația fiscală a acelui stat și toate activele și veniturile asupra cărora se aplică aranjamentul vor fi tratate ca fiind active deținute și venituri obținute de acea persoană separată, și nu de către o altă persoană.

2. În ceea ce privește aplicarea convenției în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, dacă contextul nu cere altfel, înțelesul pe care îl are la momentul respectiv în baza legislației acelui stat referitoare la impozitele pentru care se aplică convenția, orice înțeles pe care îl are în baza legislației fiscale aplicabile în acel stat, prevalând asupra înțelesului dat termenului în baza altor legi ale acelui

stat.

Art. 4 - Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia "rezident al unui stat contractant" înseamnă orice persoană care, în baza legislației aceluși stat, este supusă impozitării acolo datorită domiciliului său, reședinței sale, locului său de conducere, locului său de înregistrare, locului său de incorporare sau oricărui alt criteriu de natură similară și include, de asemenea, acel stat și orice unitate administrativ-teritorială, subdiviziune politică sau autoritate locală a acestuia. Totuși, această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri sau câștiguri de capital din surse situate în acel stat.

2. Expresia "rezident al unui stat contractant" include, de asemenea:

- a) un fond de pensii recunoscut stabilit în acel stat; și
- b) o organizație care este stabilită și care funcționează exclusiv pentru scopuri religioase, caritabile, științifice, culturale sau educaționale (sau pentru mai mult de unul din acele scopuri) și care este rezidentă a aceluși stat în conformitate cu legislația acestuia, indiferent dacă toate sau o parte din veniturile sau câștigurile ei pot fi scutite de impozit în baza legislației interne a aceluși stat.

3. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

- a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta dispune de o locuință permanentă în ambele state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);
- b) dacă statul în care aceasta are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă aceasta nu dispune de o locuință permanentă în niciunul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;
- c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele state sau nu locuiește în mod obișnuit în niciunul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;
- d) dacă aceasta este național al ambelor state sau nu este național al niciunuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

4. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să stabilească de comun acord statul contractant în care această persoană va fi considerată ca fiind rezidentă în sensul convenției, având în vedere locul conducerii sale efective, locul în care este încorporată sau constituită în alt mod și orice alți factori relevanți. În lipsa unui astfel de acord, această persoană nu va avea dreptul la nicio înlesnire sau scutire de impozit prevăzută de prezenta convenție, cu excepția măsurii și a modului în care se poate conveni de către autoritățile competente ale statelor contractante.

Art. 5 - Sediul permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia "sediul permanent" înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia "sediul permanent" include, în special:

- a) un loc de conducere;
 - b) o sucursală;
 - c) un birou;
 - d) o fabrică;
 - e) un atelier; și
 - f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.
3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcții sau de instalare constituie sediu permanent numai atunci când acesta durează mai mult de douăsprezece luni.

4. Prin derogare de la prevederile anterioare ale prezentului articol, expresia "sediul permanent" se consideră că nu include:

- a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii care sunt expuse în cadrul unui târg comercial sau al unei expoziții și care sunt vândute de întreprindere la închiderea târgului sau expoziției;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de bunuri sau mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării, pentru întreprindere, a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație a activităților menționate în subparagrafele de la a) la f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Alineatul 4 nu se aplică unui loc fix de afaceri care este utilizat sau menținut de o întreprindere dacă aceeași întreprindere sau o întreprindere aflată în strânsă legătură cu aceasta desfășoară activități de afaceri în același loc sau într-un alt loc în același stat contractant și

a) acel loc sau alt loc constituie un sediu permanent pentru întreprindere sau pentru întreprinderea aflată în strânsă legătură cu aceasta în conformitate cu prevederile prezentului articol; sau

b) întreaga activitate care rezultă din combinarea activităților desfășurate de cele două întreprinderi în același loc sau de aceeași întreprindere sau întreprinderi aflate în strânsă legătură în cele două locuri nu are un caracter pregătitor sau auxiliar,

cu condiția ca activitățile de afaceri desfășurate de cele două întreprinderi în același loc sau de aceeași întreprindere sau de întreprinderi aflate în strânsă legătură în cele două locuri să reprezinte funcții complementare care sunt parte a unei operațiuni unitare de afaceri.

6. În sensul alineatului 5, o întreprindere este strâns legată de o întreprindere dacă, pe baza tuturor faptelor și circumstanțelor relevante, una deține controlul asupra celeilalte sau amândouă se află sub controlul acelorași persoane sau întreprinderi. În orice caz, o întreprindere se consideră că este strâns legată de o întreprindere în cazul în care una deține în cealaltă, direct sau indirect, mai mult de 50 la sută din drepturile în ceea ce privește beneficiile (sau, în cazul unei societăți, mai mult de 50 la sută din totalul drepturilor de vot și al valorii acțiunilor societății sau din drepturile în ceea ce privește beneficiile aferente titlurilor de participare deținute în societate) sau dacă o persoană sau o altă întreprindere deține în cele două întreprinderi, direct sau indirect, mai mult de 50 la sută din drepturile în ceea ce privește beneficiile (sau, în cazul unei societăți, mai mult de 50 la sută din totalul drepturilor de vot și al valorii acțiunilor societății sau din drepturile în ceea ce privește beneficiile aferente titlurilor de participare deținute în societate).

7. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană - alta decât un agent cu statut independent cărui i se aplică paragraful 6 - acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant autoritatea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile persoanei respective sunt limitate la cele menționate în paragraful 4 care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent în baza prevederilor aceluși paragraf.

8. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai pentru faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, un agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite de afaceri.

9. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una din aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

Art. 6 - Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din silvicultură) situate în celălalt stat contractant pot fi impozitate în celălalt stat.

2. Expresia "proprietăți imobiliare" are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și în silvicultură, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la plăți variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatării zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietăților imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi.

Art. 7 - Profiturile din activitatea de afaceri

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care întreprinderea desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea desfășoară activitate de afaceri în acest mod, profiturile atribuibile sediului permanent în conformitate cu prevederile paragrafului 2 pot fi impozitate în acel celălalt stat.

2. În sensul prezentului articol și al articolului 21, profiturile atribuibile în fiecare stat contractant sediului permanent menționat la paragraful 1 sunt profiturile pe care acesta ar fi de așteptat să le obțină, în special din operațiunile sale cu alte părți ale întreprinderii, dacă ar fi fost o întreprindere separată și independentă care desfășoară aceleași activități sau activități similare în condiții identice sau similare, luând în considerare funcțiile îndeplinite, activele utilizate și riscurile asumate de întreprindere prin intermediul sediului permanent și al celorlalte părți ale întreprinderii.

3. Când, în conformitate cu paragraful 2, un stat contractant ajustează profiturile care sunt atribuibile unui sediu permanent al unei întreprinderi a unuia dintre statele contractante și impozitează în consecință profiturile întreprinderii care au fost supuse impozitării în celălalt stat, celălalt stat va face o ajustare corespunzătoare a sumei impozitului perceput asupra acelor profituri, în măsura în care este necesară pentru eliminarea dublei impozitări asupra acestor profituri. La efectuarea unei astfel de ajustări, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc dacă este necesar.

4. Când profiturile includ elemente de venit sau de câștiguri de capital care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

Art. 8 - Transport naval și aerian

1. Profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea navelor și aeronavelor în trafic internațional sunt impozabile numai în acel stat.

2. În sensul prezentului articol, profiturile din exploatarea navelor și aeronavelor în trafic internațional includ:

a) profiturile din închirierea pe bază nudă a unor nave sau aeronave; și

b) profiturile din folosirea, întreținerea sau închirierea containerelor (inclusiv a remorcilor și a echipamentelor conexe utilizate la transportul containerelor) folosite pentru transportul bunurilor sau mărfurilor atunci când o astfel de închiriere sau o astfel de folosire, întreținere sau închiriere, după caz, are legătură cu exploatarea navelor sau aeronavelor în trafic internațional.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un grup de întreprinderi (pool), la o activitate de afaceri desfășurată în comun sau la o agenție internațională de transport.

Art. 9 - Întreprinderi asociate

1. Când

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau capitalul unei întreprinderi a celuilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau capitalul unei întreprinderi a

unui stat contractant și a unei întreprinderi sau al unei întreprinderi a celui alt stat contractant

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare de condiții convenite sau impuse care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci orice profituri care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una din întreprinderi, dar nu au putut fi obținute de fapt datorită acestor condiții pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impozitate în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi a acelui stat - și impozitează în consecință - profiturile pentru care o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat în cazul în care condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va face o ajustare corespunzătoare a sumei impozitului perceput asupra acelor profituri. La determinarea unei astfel de ajustări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc dacă este necesar.

Art. 10 - Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impozitate în celălalt stat.

2. Totuși, dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant:

a) pot fi, de asemenea, impozitate în acel stat potrivit legislației acelui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este un rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

(i) 5 la sută din suma brută a dividendelor, cu excepția celor menționate în subparagraful a) (ii);

(ii) 15 la sută din suma brută a dividendelor atunci când acele dividende sunt plătite din venituri (inclusiv din câștiguri) obținute direct sau indirect din proprietăți imobiliare în sensul articolului 6 de către un vehicul de investiții care distribuie anual cea mai mare parte din aceste venituri și ale cărui venituri din astfel de proprietăți imobiliare sunt scutite de impozit;

b) prin derogare de la prevederile subparagrafului a), sunt scutite de impozit în acel stat dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este:

(i) o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant și care deține, direct sau indirect, cel puțin 10 la sută din capitalul societății care plătește dividendele [cu excepția cazului în care dividendele sunt plătite de un vehicul de investiții, așa cum este menționat la subparagraful a) (ii)], pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin un an; sau

(ii) un fond de pensii recunoscut care este rezident al celui alt stat contractant și care a deținut capitalul societății care plătește dividendele [cu excepția cazului în care dividendele sunt plătite de un vehicul de investiții, așa cum este menționat la subparagraful a) (ii)], pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin un an.

Prezentul paragraf nu afectează impozitarea societății cu privire la profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul "dividende" folosit în prezentul articol înseamnă venituri provenind din acțiuni, din părți miniere, din părți de fondator sau din alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și orice alt element care este considerat ca fiind venit din acțiuni de către legislația fiscală a statului în care este rezidentă societatea care le distribuie.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă printr-un sediu permanent situat acolo și deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care sunt plătite dividendele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent. În această situație se aplică prevederile articolului 7.

5. Când o societate care este rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe niciun impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celui alt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent situat în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor

nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din celălalt stat.

Art. 11 - Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și obținute efectiv de un rezident al celui alt stat contractant pot fi impozitate în celălalt stat.

2. Totuși, dobânzile provenind dintr-un stat contractant pot fi, de asemenea, impozitate în acel stat potrivit legislației acelui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3 la sută din suma brută a dobânzilor.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant și obținute efectiv de un rezident al celui alt stat sunt impozabile numai în celălalt stat în măsura în care aceste dobânzi sunt plătite:

a) în legătură cu o creanță care rezultă ca urmare a vânzării pe credit a oricăror echipamente, mărfuri sau servicii;

b) pentru orice împrumut de orice fel acordat de o instituție financiară;

c) la un fond de pensii recunoscut;

d) celui alt stat, unei instituții sau unei agenții a celui alt stat, unei unități administrativ-teritoriale, subdiviziuni politice sau autorității locale a acestuia sau băncii centrale a celui alt stat; sau

e) între societăți, atunci când o societate deține în mod direct cel puțin 25 la sută din capitalul celeilalte societăți pentru cel puțin doi ani înainte de plata dobânzilor sau atunci când ambele societăți sunt deținute de o societate terță care deține în mod direct cel puțin 25 la sută din capitalul celor două societăți menționate mai sus pentru cel puțin doi ani înainte de plata dobânzilor.

4. Termenul "dobânzi" folosit în prezentul articol înseamnă venituri din titluri de creanță de orice fel, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de un drept de participare la profiturile debitorului și, în special, veniturile din titluri de stat și veniturile din titluri sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea titluri sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol. Termenul nu include niciun element care este tratat ca fiind dividend în baza prevederilor articolului 10.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile printr-un sediu permanent situat acolo și creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de acest sediu permanent. În această situație se aplică prevederile articolului 7.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al acelui stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi sunt suportate de acest sediu permanent, atunci dobânzile se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor plătite depășește, indiferent de motiv, suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

Art. 12 - Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și obținute efectiv de un rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în celălalt stat.

2. Totuși, redevențele provenind dintr-un stat contractant sunt, de asemenea, impozabile în acel stat potrivit legislației acelui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3 la sută din suma brută a redevențelor.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, redevențele provenind dintr-un stat contractant și deținute efectiv de un rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile numai în celălalt stat în măsura în care aceste redevențe sunt plătite între societăți, atunci când o societate deține în mod direct cel puțin 25 la sută din

capitalul celeilalte societăți pentru cel puțin doi ani înainte de plata redevențelor sau atunci când ambele societăți sunt deținute de o societate terță care deține în mod direct cel puțin 25 la sută din capitalul celor două societăți menționate mai sus pentru cel puțin doi ani înainte de plata redevențelor.

4. Termenul "redevențe" folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel, primite pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice (inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau de televiziune), orice brevet, marcă comercială, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu secret ori pentru informații (know-how) referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele printr-un sediu permanent situat acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care sunt plătite redevențele este efectiv legat sau este efectiv legată de acest sediu permanent. În această situație se aplică prevederile articolului 7.

6. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent de care este legată obligația de a plăti redevențele și aceste redevențe sunt suportate de sediul permanent, atunci redevențele se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor plătite depășește, indiferent de motiv, suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

Art. 13 - Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare menționate la articolul 6 și situate în celălalt stat contractant pot fi impozitate în celălalt stat.

2. Câștigurile din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, inclusiv astfel de câștiguri din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere), pot fi impozitate în celălalt stat.

3. Câștigurile pe care o întreprindere a unui stat contractant care exploatează nave sau aeronave în trafic internațional le obține din înstrăinarea unor asemenea nave sau aeronave sau a proprietăților mobiliare necesare exploatarea unor asemenea nave sau aeronave sunt impozabile numai în acel stat contractant.

4. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea acțiunilor sau a unor participații comparabile, cum ar fi participațiile deținute într-un parteneriat sau trust, a căror valoare provine în proporție de peste 50 la sută, direct sau indirect, din proprietăți imobiliare, astfel cum sunt definite la articolul 6, situate în celălalt stat, pot fi impozitate în celălalt stat.

5. Câștigurile din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele menționate la paragrafele 1, 2, 3 și 4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

Art. 14 - Venituri din activitatea salariată

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 15, 17 și 18, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, asemenea remunerații obținute din aceasta pot fi impozitate în celălalt stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni care începe sau se sfârșește în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de un angajator sau în numele unui angajator care nu este rezident al celui alt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent pe care angajatorul îl are în celălalt stat.

3. Prin derogare de la prevederile anterioare ale prezentului articol, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant, ca membru al echipajului obișnuit al unei nave sau aeronave, pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatate în trafic internațional, alta decât cea exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatate numai în interiorul celui alt stat contractant, sunt impozabile numai în primul stat menționat, cu condiția ca remunerația să fie supusă impozitării în primul stat menționat.

Art. 15 - Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant pot fi impozitate în celălalt stat.

Art. 16 - Artiști de spectacol și sportivi

1. Prin derogare de la prevederile articolelor 7 și 14, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca muzician sau ca sportiv, din activitățile personale ale acelu rezident desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, pot fi impozitate în celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv, care acționează în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, prin derogare de la prevederile articolelor 7 și 14, pot fi impozitate în statul contractant în care sunt desfășurate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică veniturilor obținute din activități exercitate într-un stat contractant de artiști de spectacol sau sportivi dacă vizita în acel stat este în totalitate sau în principal suportată din fondurile publice ale unuia sau ale ambelor state contractante sau ale unităților administrativ-teritoriale, subdiviziunilor politice sau autorităților locale ale acestora. În acest caz, veniturile sunt impozabile numai în statul contractant în care artistul de spectacol sau sportivul este rezident.

Art. 17 - Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al articolului 18, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1 al prezentului articol, plățile efectuate în baza legislației referitoare la asigurările sociale a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

Art. 18 - Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare plătite de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială, subdiviziune politică sau autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelu stat sau unități sau subdiviziuni sau autorități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelu stat și

(i) este național al acelu stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelu stat numai în scopul prestării serviciilor

și este supusă impozitării în acel stat pentru astfel de salarii și alte remunerații similare.

2. a) Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, pensiile și alte remunerații similare plătite de sau din fonduri create de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială, subdiviziune politică sau autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelu stat sau acelei unități sau subdiviziuni sau autorități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, astfel de pensii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezident și cetățean al acelu stat.

3. Prevederile articolelor 14, 15, 16 și 17 se aplică salariilor, pensiilor și altor remunerații similare plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială, subdiviziune politică sau autoritate locală a acestuia.

Art. 19 - Studenți și practicanți

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educație sau pregătire un student sau un practicant care este sau

a fost imediat anterior vizitei sale într-un stat contractant un rezident al celui alt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educației sau pregătirii sale nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara acelui stat.

Art. 20 - Alte venituri

1. Elementele de venit obținute efectiv de un rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, când o sumă a unui venit este plătită unui rezident al unui stat contractant din venituri primite de administratorii unui trust, de fiduciari sau de împuterniciți care administrează patrimoniile succesoriale ale persoanelor decedate și acei administratori ai unui trust, fiduciari sau împuterniciți sunt rezidenți ai celui alt stat contractant, acea sumă se consideră că provine din aceleași surse și în aceleași proporții ca și veniturile din care este plătită suma respectivă, primite de administratorii unui trust, de fiduciari sau de împuterniciți.

Orice impozite plătite de administratorii unui trust, de fiduciari sau de împuterniciți în legătură cu veniturile plătite beneficiarului sunt considerate ca și când ar fi fost plătite de beneficiar.

3. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al articolului 6, dacă beneficiarul efectiv al unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care sunt plătite veniturile este efectiv legat sau este efectiv legată de acest sediu permanent. În această situație se aplică prevederile articolului 7.

4. Când, datorită relațiilor speciale existente între rezidentul menționat la paragraful 1 și o altă persoană sau între ambii și o terță persoană, suma veniturilor menționate în acel paragraf depășește suma (dacă există vreuna) care ar fi fost convenită între acestea în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a veniturilor va rămâne impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi aplicabile ale prezentei convenții.

Art. 21 - Eliminarea dublei impuneri

S-a convenit ca dubla impunere să fie evitată după cum urmează:

1. În cazul României:

Când un rezident al României realizează venituri care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, pot fi impozitate în Regatul Unit, România va acorda ca o deducere din impozitul pe venitul celui rezident o sumă egală cu impozitul pe veniturile sau pe câștigurile de capital plătite în Regatul Unit.

Totuși, această deducere nu va putea depăși acea parte a impozitului pe venit, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă venitului care poate fi impozitat în Regatul Unit.

2. În cazul Regatului Unit:

Sub rezerva prevederilor legislației din Regatul Unit privind deducerea sub formă de credit din impozitul Regatului Unit a impozitului plătit într-un teritoriu din afara Regatului Unit sau, după caz, privind scutirea de la plata impozitului Regatului Unit a unui dividend obținut dintr-un teritoriu din afara Regatului Unit sau a profiturilor unui sediu permanent situat într-un teritoriu din afara Regatului Unit (care nu afectează principiul general din prezentul paragraf):

a) impozitul român plătit în baza legislației din România și în conformitate cu prezenta convenție, fie direct, fie prin deducere, asupra profiturilor, veniturilor sau câștigurilor impozabile obținute din surse situate în România (excluzând cazul unor impozite pe dividende plătibile în legătură cu profiturile din care se plătesc dividendele) se va deduce sub formă de credit din orice impozit al Regatului Unit calculat prin raportare la aceleași profituri, venituri sau câștiguri impozabile în legătură cu care este calculat impozitul român;

b) un dividend care este plătit de o societate care este rezidentă a României unei societăți care este rezidentă a Regatului Unit va fi scutit de la plata impozitului Regatului Unit atunci când scutirea este aplicabilă și sunt îndeplinite condițiile pentru scutire prevăzute de legislația Regatului Unit;

c) profiturile unui sediu permanent din România al unei societăți care este rezidentă a Regatului Unit vor fi scutite de la plata impozitului Regatului Unit atunci când scutirea este aplicabilă și sunt îndeplinite condițiile pentru scutire prevăzute de legislația Regatului Unit;

d) în cazul unui dividend care nu este scutit de impozit în baza subparagrafului b) de mai sus care este plătit de o societate care este rezidentă a României unei societăți care este rezidentă a Regatului Unit și care controlează direct sau indirect cel puțin 10 la sută din drepturile de vot ale societății care plătește dividendul, creditul menționat în subparagraful a) de mai sus va trebui, de asemenea, să ia în considerare impozitul român plătit de societate pentru profiturile sale din care este plătit un astfel de dividend.

În sensul prezentului paragraf, profiturile, veniturile și câștigurile de capital deținute de un rezident al Regatului Unit care pot fi impozitate în România conform prezentei convenții se consideră că provin din surse situate în România.

Art. 22 - Nediscriminarea

1. Naționalii unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nicio impozitare sau obligație legată de aceasta care este diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuși naționalii celuiilalt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența.

2. Impozitarea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat decât impozitarea stabilită întreprinderilor celuiilalt stat care desfășoară aceleași activități.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al articolului 9, paragrafului 7 al articolului 11 sau paragrafului 6 al articolului 12 sau paragrafului 4 al articolului 20, dobânzile, redevențele și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuiilalt stat contractant sunt deductibile, în scopul determinării profiturilor impozabile ale întreprinderii, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuiilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat niciunei impozitări sau obligații legate de aceasta care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Nimic din cuprinsul prezentului articol nu va fi interpretat ca obligând vreunul dintre statele contractante să acorde persoanelor fizice care nu sunt rezidente în acel stat vreuna dintre deducerile personale, înlesnirile sau reducerile în ceea ce privește impozitarea, pe care le acordă persoanelor fizice care sunt rezidente în acel stat sau cetățenilor săi.

Art. 23 - Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă sau va rezulta pentru aceasta o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, aceasta poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să supună cazul său autorității competente a oricăruia dintre statele contractante. Cazul trebuie prezentat în termen de trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impozitare care nu este în conformitate cu prevederile convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuiilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării convenției. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impunerii în cazuri care nu sunt prevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor anterioare.

Art. 24 - Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor schimba astfel de informații care se consideră că sunt relevante pentru aplicarea prevederilor prezentei convenții sau pentru administrarea ori aplicarea legislațiilor interne privitoare la impozitele de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al unităților

lor administrativ-teritoriale ori al subdiviziunilor lor politice sau al autorităților lor locale, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară convenției. Schimbul de informații nu este limitat de articolele 1 și 2. Cu toate acestea, schimbul de informații cu privire la TVA și taxele vamale este exclus din sfera de aplicare a prezentului articol.

2. Orice informație obținută în baza paragrafului 1 de un stat contractant va fi tratată ca fiind secretă în același mod ca informația obținută în baza legislației interne a aceluși stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul paragrafului 1 sau cu supravegherea acțiunilor menționate anterior. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în astfel de scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești publice sau în deciziile judiciare. Fără a aduce atingere celor de mai sus, informațiile primite de un stat contractant pot fi folosite în alte scopuri atunci când astfel de informații pot fi folosite în asemenea alte scopuri în baza legislației ambelor state și autoritatea competentă a statului furnizor autorizează această folosire.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a aceluși sau a celui alt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute în baza legislației sau în cadrul practicii administrative obișnuite a aceluși sau a celui alt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

4. Dacă un stat contractant solicită informații în conformitate cu prezentul articol, celălalt stat contractant va utiliza măsurile sale de culegere a informațiilor pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă celălalt stat nu are nevoie de astfel de informații pentru scopurile sale fiscale. Obligația prevăzută în propoziția anterioară este supusă limitărilor prevăzute de paragraful 3, însă aceste limitări nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că acesta nu are niciun interes național față de informațiile respective.

5. Prevederile paragrafului 3 nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că informațiile sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de un împrumutnic sau de o persoană care acționează ca agent sau în calitate fiduciară sau pentru că acestea se referă la drepturile de proprietate deținute în cadrul unei persoane.

Art. 25 - Asistență în colectarea impozitelor

1. Statele contractante își vor acorda reciproc asistență în colectarea creanțelor fiscale. Această asistență nu este limitată de articolele 1 și 2. Cu toate acestea, creanțele legate de TVA, taxe vamale și accize sunt excluse din sfera de aplicare a prezentului articol. Autoritățile competente ale statelor contractante pot stabili de comun acord modul de aplicare a prezentului articol.

2. Expresia "creanță fiscală" folosită în prezentul articol înseamnă o sumă datorată în legătură cu impozite de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al unităților lor administrativ-teritoriale sau subdiviziunilor lor politice sau autorităților lor locale, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prezentei convenții sau oricărui alt instrument la care sunt parte statele contractante, precum și dobânzile, penalitățile administrative și cheltuielile de colectare sau cele privind măsurile asigurătorii legate de o astfel de sumă.

3. Când o creanță fiscală a unui stat contractant este executorie în baza legislației aceluși stat și este datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației aceluși stat, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul colectării, la solicitarea autorității competente a aceluși stat, de către autoritatea competentă a celui alt stat contractant. Creanța fiscală respectivă va fi colectată de către celălalt stat în conformitate cu prevederile legislației sale aplicabile în cazul executării silită și colectării propriilor sale impozite, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a celui alt stat.

4. Când o creanță fiscală a unui stat contractant este o creanță în legătură cu care acel stat poate să ia măsuri

asigurătorii, în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul luării măsurilor asigurătorii, la solicitarea autorității competente a acelui stat, de către autoritatea competentă a celui alt stat contractant. Celălalt stat va lua măsurile asigurătorii cu privire la creanța fiscală respectivă în conformitate cu prevederile legislației sale, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a celui alt stat, chiar dacă la momentul când aceste măsuri sunt aplicate creanța fiscală nu este executorie în primul stat menționat sau este datorată de o persoană care are dreptul să împiedice colectarea sa.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 3 și 4, o creanță fiscală acceptată de un stat contractant în sensul paragrafului 3 sau 4 nu va fi supusă în acel stat termenului de prescripție sau acordării oricărei priorități aplicabile unei creanțe fiscale în baza legislației acelui stat pe considerente legate de natura acesteia. În plus, o creanță fiscală acceptată de un stat contractant în sensul paragrafului 3 sau 4 nu va avea în acel stat nicio prioritate aplicabilă acelei creanțe fiscale în baza legislației celui alt stat contractant.

6. Procedurile legate de existența, valabilitatea sau suma unei creanțe fiscale a unui stat contractant nu vor fi aduse în atenția instanțelor judecătorești sau organelor administrative ale celui alt stat contractant.

7. Când, în orice moment după ce a fost făcută o solicitare de către un stat contractant în baza paragrafului 3 sau 4 și înainte ca celălalt stat contractant să colecteze și să transmită respectiva creanță fiscală primului stat menționat, respectiva creanță fiscală încetează să fie:

a) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 3, o creanță fiscală a primului stat menționat care este executorie în baza legislației acelui stat și este datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației acelui stat; sau

b) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 4, o creanță fiscală a primului stat menționat în legătură cu care acel stat poate să ia măsuri asigurătorii, în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia, autoritatea competentă a primului stat menționat va informa cu promptitudine autoritatea competentă a celui alt stat în legătură cu acest fapt și, în funcție de opțiunea celui alt stat, primul stat menționat fie își va suspenda, fie își va retrage solicitarea.

8. Prevederile prezentului articol nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a acelui sau a celui alt stat contractant;

b) de a lua măsuri care ar fi contrare ordinii publice;

c) de a asigura asistență în cazul în care celălalt stat contractant nu a luat toate măsurile rezonabile de colectare sau asigurătorii, după caz, disponibile în baza legislației sau practicii administrative a acestuia;

d) de a asigura asistență în acele cazuri în care povara administrativă pentru acel stat este în mod evident disproporționată în raport cu beneficiul ce va fi obținut de celălalt stat contractant;

e) de a asigura asistență dacă acel stat consideră că impozitele cu privire la care este solicitată asistența sunt stabilite contrar principiilor fiscale general acceptate.

Art. 26 - Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu afectează privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în baza regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

Art. 27 - Dreptul la beneficii

Prin derogare de la celelalte prevederi ale prezentei convenții, un beneficiu prevăzut de prezenta convenție nu va fi acordat cu privire la un element de venit sau câștig de capital atunci când este rezonabil să se concluzioneze, având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante, că obținerea acelui beneficiu a fost unul dintre scopurile principale ale oricărui aranjament sau ale oricărei tranzacții care a condus în mod direct sau indirect la acordarea acelui beneficiu, cu excepția cazului în care se stabilește că acordarea acelui beneficiu în aceste circumstanțe este conformă cu obiectul și scopul prevederilor relevante ale prezentei convenții.

Art. 28 - Intrarea în vigoare

1. Fiecare dintre statele contractante notifică celui alt stat, pe canale diplomatice, îndeplinirea procedurilor necesare pentru intrarea în vigoare a prezentei convenții. Convenția va intra în vigoare la data ultimei dintre

aceste notificări și, în consecință, va produce efecte:

a) în România, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic următor anului în care convenția intră în vigoare; și

b) în Regatul Unit:

(i) cu privire la impozitul pe venituri și impozitul pe câștigurile de capital, pentru fiecare an de impunere care începe în sau după cea de-a șasea zi a lunii aprilie imediat următoare datei la care prezenta convenție intră în vigoare;

(ii) cu privire la impozitul pe corporație, pentru orice an financiar care începe în sau după prima zi a lunii aprilie imediat următoare datei la care prezenta convenție intră în vigoare.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, prevederile articolului 23 (Procedura amiabilă), articolului 24 (Schimbul de informații) și articolului 25 (Asistență în colectarea impozitelor) vor produce efecte de la data la care intră în vigoare prezenta convenție, fără a ține cont de perioada impozabilă la care se referă cazul respectiv.

3. Convenția dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și câștiguri în capital, semnată la București la 18 septembrie 1975 (convenția din 1975), nu va mai produce efecte cu privire la orice impozit de la data la care produce efecte prezenta convenție cu privire la acel impozit în conformitate cu prevederile paragrafului 1. Convenția din 1975 își încetează valabilitatea în prima zi după ultima dată la care aceasta a produs efecte cu privire la orice impozit.

4. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 3, o persoană fizică care este îndreptățită la beneficiile articolului 22 (Profesori și cercetători) din convenția din 1975 la data intrării în vigoare a prezentei convenții va continua să fie îndreptățită la astfel de beneficii până în momentul în care persoana fizică ar fi încetat să fie îndreptățită la astfel de beneficii dacă convenția anterioară ar fi rămas în vigoare.

Art. 29 - Denunțarea

1. Prezenta convenție va rămâne în vigoare până la denunțarea ei de către unul dintre statele contractante. Fiecare stat contractant poate denunța prezenta convenție, pe canale diplomatice, prin transmiterea notificării de denunțare cu cel puțin șase luni înainte de sfârșitul oricărui an calendaristic care începe după expirarea a cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei convenții. În acest caz, prezenta convenție va înceta să producă efecte:

a) în România, în sau după prima zi a lunii ianuarie imediat următoare anului în care este transmisă notificarea de denunțare; și

b) în Regatul Unit:

(i) cu privire la impozitul pe venituri și impozitul pe câștigurile de capital, pentru fiecare an de impunere care începe în sau după cea de-a șasea zi a lunii aprilie imediat următoare datei la care este transmisă notificarea;

(ii) cu privire la impozitul pe corporație, pentru orice an financiar care începe în sau după prima zi a lunii aprilie imediat următoare datei la care este transmisă notificarea.

Drept care, subsemnații, autorizați în mod corespunzător în acest scop, au semnat prezenta convenție.

Încheiată la Londra, în 13 noiembrie 2024, în două exemplare originale, în limbile română și engleză, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru România,

Laura Popescu,

ambasadorul României în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Pentru Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,

Giles Portman,

ambasadorul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord în România

PROTOCOL

la Convenția dintre România și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe câștiguri de capital și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor

La data semnării Convenției dintre România și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe câștiguri de capital și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor (convenția), cele două state contractante au convenit următoarele prevederi care fac parte integrantă din convenție:

1. În ceea ce privește convenția în ansamblu

Se înțelege că în tot cuprinsul convenției expresia "pot fi impozitate" într-un stat contractant înseamnă că aceluși stat îi este acordat dreptul de a impozita veniturile și câștigurile de capital pentru care se aplică prevederile relevante.

2. În ceea ce privește articolele 24 și 25

TVA, taxele vamale și accizele sunt cele definite la articolul PVAT.3 din Protocolul privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată referitor la asistența reciprocă pentru recuperarea creanțelor privind impozitele și taxele și schimbul de informații pentru taxele vamale este reglementat de Protocolul privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal, anexat la Acordul de comerț și cooperare dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte.

Drept care, subsemnații, autorizați în mod corespunzător în acest scop, au semnat prezentul protocol.

Încheiat la Londra, în 13 noiembrie 2024, în două exemplare originale, în limbile română și engleză, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru România,
Laura Popescu,
ambasadorul României în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Pentru Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,
Giles Portman,
ambasadorul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord
